

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἑνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.
διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα φρ. 24.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμὰς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἀπὸ πατὸς ἄλλου ἄρθρου μεταφέρο-
μεν ἐκ τῆς σπουδαίας Ἑλληνικῆς ἐφη-
μερίδος «Ν. Ἡμέρας» τὸ ἐξῆς ἀξιόλογον
ἄρθρον, ἐφ' οὗ ἐφιστᾶμεν τὴν προσοχὴν
τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

«Τί ἄρα γε ἀπεφασίσθη ἐν Βερολίῳ
ὑπὸ τῶν τριῶν πρωθυπουργῶν, εἰς οὓς
ἀνετέθη, σιωπηλῆ συναινέσει τῆς λοι-
πῆς Εὐρώπης, ἡ διευθέτησις τῶν ἀνα-
τολικῶν πραγμάτων; Ἐνώπιον τοῦ
προβλήματος τούτου ἴσταται πρὸ μιᾶς
ἐβδομάδος μετέωρος ἡ κοινὴ γνώμη
δαπανωμένη εἰς εἰκασίας, ὧν τὴν πιθα-
νότητα δὲν δύναται νὰ ἐγγυηθῇ ἀπο-
λύτως ὁ γινώσκων μετὰ πόσης προσο-
χῆς ἐτηρήθη ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ
ἡ διπλωματικὴ ἐχεμυθία. Οὐχ ἤττον
ὑπάρχει σειρὰ ὄλη τηλεγραφημάτων,
ἄτινα, καίπερ ἐκ πρώτης ὄψεως συγκε-
χυμένα καὶ ἀντιφατικά, σαφηνίζουσιν
ἀκούοντως καὶ τὰς περιπετείας καὶ τὰ
ἐξαγόμενα τῆς συνδιασκέψεως. Εὐθὺς
ἐξ ἀρχῆς φαίνεται ὅτι μετὰ τῶν δια-
θέσεων τοῦ ῥωσικοῦ καὶ τοῦ αὐστρια-
κοῦ ἀνακτοβουλίου ἐξεδηλώθη σπου-
δαία διάστασις. Ὁ Γορτσακὼφ ἐφρόνει
ὅτι ἡ εἰρήνευσις τῆς Ἀνατολῆς ἠδύ-
νατο νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς χρή-
σεως ῥιζικῶν καὶ βιαίων μέτρων, διὰ
τῆς ἐνόπλου ἐπεμβάσεως καὶ τῆς κα-
τοχῆς τῶν τετραγαμμένων ἐπαρχιῶν.
Ἄλλ' ὁ Ἀνδράσσης, ὡς ἤτον ἐκ τοῦ
προτέρου γνωστὸν, ἐξάνεστη κατὰ τοι-
αύτης λύσεως· διὰ τῆς παρεμβάσεως
δὲ τοῦ Βίσμαρκ ἐπίσθη, φαίνεται καὶ
ὁ Γορτσακὼφ νὰ ἐγκαταλίπη τὸ ἀρχι-
κὸν αὐτοῦ σχέδιον. Ἐτέρα διαφωνία ἐ-
ξεδηλώθη μετὰ τῆς αὐστριακῆς καὶ
τῆς ῥωσικῆς πολιτικῆς ὡς πρὸς τὸ
μέτρον τῶν παραχωρητέων ἐν Βοσνίᾳ
καὶ Ἑρζεγοβίᾳ μεταρρυθμίσεων. Ὁ
Ἀνδράσσης ἐφρόνει ὅτι ἔρκει νὰ εὐ-
ρυθῶσι μόνον ὀλίγον οἱ πέντε ὄρει
τῆς πρώτης αὐτοῦ διακοινώσεως. Ἄλλ'
ὁ Γορτσακὼφ ἐζήτει νὰ γίνωσι δεκτὰ

πάντα τὰ διὰ τοῦ ὑπομνήματος τῶν
ἀνταρτῶν διατυπωθέντα αἰτήματα καὶ
νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὰς δύο ἐπαρχίας
πραγματικὴ αὐτονομία ὑπὸ διοικητὴν
χριστιανὸν, διοριζόμενον μὲν ὑπὸ τῆς
Πύλης, διατελοῦντα ὅμως ὑπὸ τὸν ἑ-
λεγχον ἐπιτηρητικοῦ συμβουλίου ἐξ
ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων δυνάμεων.
Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο βεβαιοῦται
ὅτι ἐνέδωκεν ἐπὶ τέλους ὁ Ἀνδράσσης.
Ἄδηλον εἶναι μόνον ἔτι ἐὰν ὑπερί-
σχυσε καὶ ἡ ἑτέρα γνώμη τοῦ Γορτσα-
κὼφ προτεινάντος, συνεπῶς πρὸς τὸ
δόγμα, ὅπερ διετύπωσεν ἡ ῥωσικὴ
πολιτικὴ καὶ ἐπὶ τῆς κρητικῆς ἐπινα-
στάσεως. νὰ παραχωρηθῶσιν αἱ αὐταὶ
μεταρρυθμίσεις καὶ εἰς πάσας τὰς τουρ-
κικὰς ἐπαρχίας, ὧν ὁ πληθυσμὸς ἀπο-
τελεῖται, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ ἐν τρί-
τον, ἐκ χριστιανῶν. Ἦττον εὐτυχῆς
ὑπῆρξεν ὁ Ῥώσος ἀρχικαγκελάριος,
ὅτε ἐζήτησε νὰ ἀμειφθῇ τὸ Μαυροβού-
νιον ἐπὶ τῇ οὐδετερότητι, ἣν ἐτήρησεν
ἄχρι τοῦδε, διὰ τῆς προσαρτήσεως ἁλ-
βανικῶν τινῶν διαμερισμάτων μετὰ
διεξόδου πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἡ ἀξίω-
σις αὕτη, ἀθετοῦσα διαρρήδην τὸ δόγμα
τῆς τουρκικῆς ἀκεραιότητος, ἐναυάγη-
σεν ἐνώπιον τῆς ἀντιστάσεως τοῦ αὐ-
στριακοῦ πρωθυπουργοῦ.

Ἐπὶ τῶν βάσεων τούτων περίπου ἐ-
πετεύχθη ἐν τρισὶ πολυώροις συνεντεύ-
ξεσιν ἡ νέα μετὰ τῶν βορείων δυ-
νάμεων συμφωνία· ὁ δὲ Γορτσακὼφ ἐ-
πεφορτίσθη ὑπὸ τῶν συναδέλφων του
νὰ διατυπώσῃ τὸ πόρισμα τῆς συνδια-
σκέψεως ἐν ὑπνυμνήματι, ὅπερ ἀνεκοι-
νώθη ὑπ' αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς πρεσβευ-
τὰς τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ
τῆς Ἰταλίας μετὰ τῆς παρακλήσεως
νὰ συμμετάσχωσι καὶ αἱ δυτικαὶ δυ-
νάμεις τῶν νέων εἰρηνευτικῶν προσπα-
θειῶν. Δύο ἐξ αὐτῶν ἡ Γαλλία καὶ ἡ
Ἰταλία, ἀνεκοίνωσαν ἤδη τηλεγραφι-
κῶς τὴν συναίνεσίν των· ὑπολείπεται
ὅμως ἔτι ἡ συναίνεσις τῆς Ἀγγλίας,
ἣτις δὲν θεωρεῖται ἐξ ἴσου ἠσφαλισμέ-

νη. Ἄμα ὡς ἐπιτευχθῇ ἡ ποθητὴ συ-
νενοήσις πάντων τῶν ἀνακτοβουλιῶν,
τὸ ὁμόφωνον πρόσταγμα τῆς Εὐρώπης
θ' ἀνακοινωθῇ ἐπισημως καὶ τῇ Πύλῃ
καὶ τοῖς ἐπαναστάταις· θὰ ζητηθῇ δὲ
δίμηνος ἀνακωχὴ, ὅπως ἐφαρμοσθῶ-
σιν ἐν ἡσυχίᾳ αἱ νέαι μεταρρυθμίσεις,
τῇ συμπράξει τῶν ἐπιτρόπων τῶν δυ-
νάμεων. Ἐὰν εἰς τῶν δύο ἐμπολέμων
ἀρνηθῇ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸ ἐπιτακτι-
κὸν κέλευσμα τῆς διπλωματίας, τότε,
ἀλλὰ μόνον τότε, θὰ γίνῃ χρῆσις καὶ
καταναγκαστικῶν μέσων, θὰ καταστή-
θῃ ἀναπόφευκτος ἡ «συντηρητικὴ κα-
τάσχεσις» τῶν τετραγαμμένων ἐπαρ-
χιῶν ὡς ἀποκαλεῖται ἐπὶ τὸ εὐσχημό-
τερον ἡ κατοχὴ. Λέγεται ὅμως ὅτι πα-
ραδόξως ἀπεφασίσθη ἐν Βερολίῳ νὰ
μὴ ἀνατεθῇ ἡ κατοχὴ εἰς αὐστριακὰ ἢ
ῥωσικὰ στρατεύματα, ἀλλ' εἰς τὰ
στρατεύματα οὐδετέρας τινὸς δυνά-
μεως, εἰ δυνατόν τῆς Ἰταλίας. Τοῦτο
τοῦλάχιστον ἀγγέλλουσι πολυάριθμα
ἐκ Βερολίνου τηλεγραφήματα. Τὸ κα-
κὸν ὅμως εἶναι ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἔχουσιν
ἔτι ὀλιγωτέραν ἢ οἱ Αὐστριακοὶ ὄρεξιν
νὰ δρέψωσι πολεμικὰς δάφνας ἐπὶ τῶν
δυσβάτων ὄρεων τῆς Ἑρζεγοβίνης καὶ
προτιμῶσι τῆς ἐνδόξου ἀλλ' ἐπιζημίου
συμμετοχῆς εἰς παράβολα ἐγχειρήμα-
τα τὰ εἰρηνικὰ τρόπαια, ἄτινα κατὰ-
γουσι κατ' οἶκον.

Ἄλλὰ τὰς σκέψεις τῶν ἐν Βερολίῳ
πολιτικῶν ἀνδρῶν δὲν ἐπησχόλησε μόν-
ον ἡ ἐπανάστασις τῆς Βοσνίας καὶ τῆς
Ἑρζεγοβίνης. Τρία ἀλλεπάλληλα συμ-
βάντα, ὧν τὰς συνεπειὰς οὐδεὶς ἀν-
θρώπινος νοῦς δύναται νὰ ὑπολογίσῃ
—οἱ φόνοι τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ ἐν
Βουλγαρίᾳ ἐπανάστασις καὶ ἡ ἐν Κων-
σταντινουπόλει ὑπουργικὴ μεταβολή,
—ἐπέβαλλον αὐτοῖς τὸ καθῆκον νὰ
προνοήσωσιν περὶ τῆς τύχης καὶ τοῦ
μέλλοντος τῆς ὅλης Ἀνατολῆς.

(ἔπεται συνέχεια)

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

— ο —

Ὁ ἐνταῦθα ὑπὸ τὸν κ. Ἀλεξιάδην Ἑλλη-
νικὸς δραματικὸς θιάσος ἐξηκολούθει δι-
δάσκων ἀπὸ σκηνῆς μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς
παρελθούσης τρίτης, καθ' ἣν ἐπέβησαν τὰς
τῆς ἐαρινῆς ταύτης περιόδου δραματικὰς
αὐτοῦ ἐργασίας.

Καὶ τίνα μὲν καὶ πότε καὶ πῶς ἐδίδαξεν
ὁ θιάσος δράματα ἢ ἡμερησίως ἡμῶν ἀπ' ἀρ-
χῆς μετὰ λεπτομερείας ἐν ταῖς στήλαις αὐ-
τῆς ἀνέγραψε, καὶ περὶ ἐκάστου τῶν τοῦ
θιάσου ἠθοποιῶν ἐκάστοτε τὴν γνώμην αὐ-
τῆς ἐξήνεγκε καὶ τὸ ἐφ' ἑαυτῆ τὴν ἐταιρίαν
συνέστησε καὶ ὑπεστήριξε, φρονούσα ὅτι οὕτω
καθῆκον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν σκηνὴν ἐκ-
πληροῦ, ὡς οὐ μόνον τέρψιν τὴν ἐνοῦσαν τῇ
κοινωνίᾳ παρέχουσαν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πολ-
λὰς ἐπόψεις ἐθνικὰς καὶ κοινωνικὰς ὅ,τι μάλ-
ιστα συμφέρουσαν.

Μόνον κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα
ἔνεκεν ἐλλείψεως χώρου δὲν ἠδυνήθη ἡ ἡμε-
ρησίως ἡμῶν ν' ἀναφέρῃ τὰς διδαχθεῖσας τρα-
γωδίας καὶ κωμωδίας.

Ἐδιδάχθησαν λοιπὸν ἀπὸ τῆς προπαρα-
ελθούσης ἐβδομάδος αἱ ἐξῆς τραγωδίαί «Μα-
ρία Ἰωάννα» ἢ «Ἀνθοπέδλις τῆς Φλωρεν-
τίας» «Πίστις, ἔλπις καὶ ἔλεος» ὁ «Διά-
βολος ἢ ὁ κόμης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ» «Ρο-
βέρτος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος» «Κρήτες καὶ Βενε-
τοὶ» «Μήδεια» (ὑπὸ Ἰ. Ζαμπελίου) καὶ ὁ
«Ἰατρὸς τοῦ χωρίου» κωμωδία δὲ «τὸ
κυνηγετικὸν κέρας» ἢ «ἀνεψιά τοῦ θεοῦ τῆς»
«τὸ γερωντοκόριτον» ὁ «ἄμοιος τὸν ὄ-
μοιον» ὁ «ἐραστὴς τῆς Σελήνης». «ἡ τύχη
ἐνὸς ποιητοῦ» «Αἱ κομψεύμεναι» καὶ
«ὁ μάγειρος γραμματεὺς» ἐν αἷς ἐπέτυχον
καὶ πάλιν τὰ πλεῖστα πρόσωπα.

Ἦδη δὲ λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τε τῶν
καθ' ἑλθὴν τὴν περίοδον ἐπιτυχιῶν τοῦ δρα-
ματικοῦ θιάσου, τοῦ συγκινητικοῦ εὐχαρι-
στηρίου ὃ ὑπ' εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ κοινὸν
ἐδημοσίευσαν, καὶ τῆς γενναίας αὐτῶν συμ-
περιφορᾶς πρὸς τε τὸ ἐνταῦθα Πτωχοκομεῖον
καὶ τὴν Σχολὴν τῶν ἀπόρων παιδῶν ὑπὲρ
ῶν δύο ἑδῶκαν λαμπρὰς παραστάσεις, ἐπαι-
νούμεν καὶ πάλιν αὐτοὺς καὶ συνιστῶμεν
ὡς πάσης ὑποστηρίξεως ἀξίους.

Ἄλλως τε οὐ μόνον ἅπαντα ἐν γένει ἡ
ἐνταῦθα δημοσιογραφία τὸν ἐν λόγῳ δραμα-
τικὸν θιάσον ὑπεστήριξε, ἀλλὰ καὶ τὸ φι-
λόμουσον τῆς Ἑρμοπούλεως κοινὸν κατα-
νοοῦν τὸν σπουδαῖον τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς
προορισμὸν καὶ ἐκτιμῶν τὴν ἀνάγκην τῆς
καταρτίσεως ἐθνικοῦ θεάτρου, μετὰ προθυ-
μίας συνέδραμεν αὐτὸν καὶ ὑπεστήριξε, τα-
κτικῶς σχεδὸν φοιτῶν εἰς τὰς παραστάσεις,
μηδ' αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ μελόδραμα ἐνθου-
σιωδῶς ἐχόντων, τὸ παράπαν ἐξαιρουμένων.

Λυπούμενοι δ' ὅτι περατοῦνται τισούτων
συντόμως αἱ ἐαριναὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ θιάσου
ἐργασίαι, εὐχόμεθα ὅπως οἱ Ἕλληνες καὶ ἐν
μέρει συμπολιταὶ ἡμῶν οἱ τὸν θιάσον τοῦτον
ἀποτελοῦντες διατελέσωσιν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ
ἀγάπῃ κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀπουσίαν αὐτῶν,
καὶ ἡ, ὅπερ εὐκαταῖον, καὶ ἄλλους ἐκ τῶν
ἄλλων Ἑλλήν. θιάσων ἀγαθοὺς συναγωνι-
στάς καὶ συνεργάτας μεθ' ἑαυτῶν συνεπα-
γόμενοι ἐπανέλθωσιν, ἢ αὐτοὶ μόνον τοῦλά-
χιστον ἐγκρατέστεοι τῆς τέχνης καὶ τε-
λειότεροι διὰ τῆς συνεχοῦς μελέτης καὶ ἐκ-

γυμνάσεως καθιστάμενοι, τὸ ἐπόμενον φθι-
νόπωρον ἢ τὸν χειμῶνα, ἢ τοῦλάχιστον τὴν
ἄνοιξιν παραθῶνται καὶ πάλιν τῇ ἡμετέρᾳ
πόλει τὴν τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς λιτὴν
τράπεζαν, ἐν ἣ δὲν εὐρίσκει μὲν τις τὴν ἐν
τῇ πολυτελεῖ τοῦ μελοδράματος παν-
δαισία τρυφὴν τὴν καθηδύνουσαν τὴν ψυ-
χὴν καὶ γοητεύουσαν τὰς αἰσθήσεις, ἀλλ' ὅ-
μως εὐρίσκει τροφὴν ὑγιᾶ καὶ θραπευτικὴν
καὶ πρὸς τὸν Ἑλλήν. στόμαχον πρόσφορον, τὴν
ψυχὴν ἐπιρρυνούσαν καὶ τὸν χαρακτήρα
καὶ τὸ ἦθος βυθίζουσαν καὶ τὸ αἶσθημα
ἀνυψοῦσαν.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἐν ᾧ τὸ φοβερὸν Ἡρακλείδιον τῆς Θρακο-
ελληνικῆς Χερσονήσου μυκώμενον ἀπειλεῖ
φοβερὰν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζιτημάτων ἐκρη-
ξιν μέλλουσαν νὰ συνταράξῃ καὶ μετεωρίσῃ
τὸν κόσμον, αἰφνης ὁ τηλεγράφος ἀνήγγειλε
καὶ ἕτεραν σχετικὴν πρὸς τὸ ζήτημα ἀγ-
γελίαν σπουδαιότητα καὶ μεγίστην. Ὁ τῶς
Σουλτάνος τῆς Τουρκίας Ἀζίζ Χάν διὰ γε-
νικῆς τοῦ λαοῦ ἐπαναστάσεως ἐξεθρονίσθη
καὶ περιορίσθη, ἐν τῷ παλατίῳ ἀνηγορεύθη
δὲ τοῦ θρόνου διάδοχος ὁ Μουράτ ἀνεψιὸς
αὐτοῦ καὶ υἱὸς τοῦ Σουλτάνου Μετζίτ.

Καὶ ὅτι μὲν αἱ ἐκθρονίσεις τῶν Σουλτά-
νων ἦσαν γεγονότα συνήθη κατὰ τὴν μα-
κραίωνα ἐπὶ τῆς Εὐρώπης κατασκήνωσιν
τῶν Τούρκων, τοῦτο εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς
ἱστορίας. Διότι ἀπὸ μὲν Ὀσμὰν ἢ Ὀθμὰν
τοῦ Α'. τοῦ ἐν Μικρασίᾳ τῷ 1300 μ. χ. τὸ
Ὀσμάνικόν κράτος ἰδρύσαντος μέχρι Μωά-
μεθ ἢ Μεχμέτ τοῦ Β'. τοῦ τὴν Κωνσταντι-
νούπολιν τῷ 1453 ἐκπορῆσαντος, οἱ πρῶ-
τοι ἑπτὰ μοναρχήσαντες Σουλτάνοι Ὀσμὰν
ὁ Α', Ὀρχὰν ὁ Α'. ἢ Ὑρκασινοῦς, Μουράτ
ὁ Α', Βαγιαζήτ Α'. ὁ κεραυνός, Μωάμεθ ὁ Α',
καὶ Μουράτ ὁ Β', πάντες, ἦτοι ἀπέθανον
θανάτῳ φυσικῷ ἢ ἔπεσαν ἐν ταῖς μάχαις.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως τῷ 1453 ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Β'. μέχρι
τῆς τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ τοῦ Β'. ἀναρ-
ρήσεως τῷ 1808, τῶν μοναρχήσαντων εἴκο-
σι καὶ τριῶν Σουλτάνων Βαγιαζήτ τοῦ Β'.
Σελήμ Α', Σουλεϊμὰν Α', Σελήμ Β', Μου-
ράτ Γ', Μωάμεθ Γ', Ἀχμέτ Α', Μουσταφᾶ
Α', Ὀσμὰν Β', Μουσταφᾶ Α'. τὸ δεύτερον,
Μουράτ Δ', Ἰμβραήμ Α', Μωάμεθ Δ', Σου-
λεϊμὰν Β', Ἀχμέτ Β', Μουσταφᾶ Β', Ἀχ-
μέτ Γ', Μαχμούτ Α', Ὀσμὰν Γ', Μουσταφᾶ
Γ', Ἀβδούλ Χαμίτ Α', Σελήμ Γ', Μου-
σταφᾶ Δ', καὶ Μαχμούτ Β', οἱ μὲν πρῶ-
τοι ἑπτὰ ὡσαύτως ἀπέθανον φυσικῷ θανά-
τῳ οἱ υἱοὶ τοὺς πατέρας διαδεχόμενοι πρῶ-
τος δὲ ὁ Μουσταφᾶς Α'. τῷ 1591 διεδέχθη
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀχμέτ Α'. διὸ καὶ μετὰ
τὴν μετὰ τρεῖς μῆνας ἐκπτώσιν αὐτοῦ ἐκ
τοῦ θρόνου ὁ ἀνεψιὸς καὶ διάδοχός του Ὀ-
σμὰν Β'. ἐν τῷ περὶ τῆς ἀναρρήσεως αὐτοῦ
Χάττι Σεριφιῳ καθάπτεται αὐτοῦ ὡς πα-
ρανόμως καινοτομήσαντος. Ὁ αὐτὸς δὲ Μου-
σταφᾶς Α'. κατὰ πρωτοφανὲς καὶ μοναδικὸν
ἄχρι τοῦδε ἐν τῇ Τουρκικῇ ἱστορίᾳ παρά-
δειγμα, εἶναι ὁ μόνος Σουλτάνος, ὅστις ἐ-
πανήλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μετὰ 4 περίπου
ἔτη φονευθέντος ὑπὸ τῶν Γενιτσάρων τοῦ
εἰρημένου Ὀσμὰν Β'.

Τῶν δὲ λοιπῶν δεκαεξὶ Σουλτάνων οἱ
πλεῖστοι ἐξεθρονίσθησαν ὑπὸ τῶν Γενιτσά-
ρων, ἐφυλακίσθησαν ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις ἢ
περιορίσθησαν ἐν τοῖς κηφασίοις καὶ διὰ

βιαίου θανάτου καὶ οἰκτρῶς ἐκτὸς πάνυ ὀ-
λίγων, τὸν βίον ἐτελεύτησαν.

Οἱ δὲ Γενιτσαροὶ, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τοῦ
1600 καὶ ἐντεῦθεν ἰδίως, ἐπλήρουν τὸ
Τουρκικὸν κράτος δυστυχιῶν καὶ ἐλέθρου
ὡς οἱ ἀρχαῖοι τῆς Ῥώμης Πρατωριανοὶ καὶ
οἱ Σπερλίτσοι τῆς Ῥωσσίας, πρὸ πάντων
τοὺς μονάρχας αὐτῶν κατὰ τὸ δοκοῦν κα-
ταρπίπτοντες καὶ ἐγείροντες ὡς κατέρριψαν
καὶ τῷ 1807 Σελήμ τὸν Γ'. ἐπαναστάντες.

Ἄφου δὲ τὸν διάδοχον τοῦ Σελήμ Γ'.
Μουσταφᾶν τὸν Δ'. ἐπέβη ὁ διοικητὴς
Ῥουτσούκ Μουσταφᾶ Μπαϊρακτάρης ἐξεθρό-
νισε τῷ 1808 καὶ ἀνηγορεύθη Σουλτάνος
ὁ ἀδελφός ἐκείνου ὁ τοῖς Ἕλλησι γνωστὸς
Μαχμούτ Β'. ἐκτοτε οὐδεμία μέχρι σήμερον
ἐγένετο ἐκθρονίσις Σουλτάνου. Διότι ἀφου ὁ
φοβερός Μαχμούτης τὴν μὲν κατὰ τοῦ
Μπαϊρακτάρη τῶν Γενιτσάρων ἐπαναστασίαν
τὴν τῷ ἔτει τῆς ἀναρρήσεως αὐτοῦ γενομέ-
νην, κατέπεινιξεν, εἶτα δὲ καταπολεμήσας
καὶ ἐξοντώσας πάντας τοὺς ἰσχυροὺς τοῦ
κράτους αὐτοῦ τιμαριότας ἐν οἷς καὶ τὸν
Ἄλῃ Πασσᾶ τῶν Ἰωαννίνων, κατόρθωσε
μὲν ν' ἀφηνίση τὸ σῶμα τῶν Γενιτσάρων τῷ
1826 φονεύσας τοὺς πλείστους καὶ ἐξορίσας
τοὺς λοιποὺς εἰς τὴν Ἀσίαν, κατήργησε δὲ
καὶ τὸ τάγμα τῶν Μπεκτασήδων Δερβισῶν
καὶ τοὺς τεκέδες αὐτῶν ἐκρήμνισεν, ἐκτοτε
οὐδεμία ἐπαναστάσις κατὰ Σουλτάνου ἐγένε-
το.

Ἦδη δ' εἶναι ἀληθές ὅτι πρὸ πολλοῦ τὸ
Ὀθωμανικὸν κράτος συνταράσσεται, πόλεμοι
δὲ ἐλέθριοι καὶ γενικὴ χρεωκοπία καὶ σφα-
γαὶ καὶ στάσεις καὶ ἀναρχία καὶ παντελής
ὄλιχη καὶ ἠθικὴ παραλυσία καὶ κατὰπτωσις
ἐξεδήλουν τὴν ἔλευσιν μεγάλου γεγονότος.
Οὐδεὶς ὅμως ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐτε-
κταινετο τοιαύτη ἡ τοῦ Σουλτάνου Ἀζίζ
κατὰπτωσις καὶ ἄνευ τῶν συνήθων σφαγῶν
καὶ σπαραγμῶν ἐτέρου Σουλτάνου τοῦ Μου-
ράτ Β'. ἢ ἀναγόρευσις.

Καὶ τοῦτο μὲν εἶναι ἤδη γεγονός, ἀναμέ-
νομεν δὲ νὰ ἴδωμεν ἂν ἡ εἰς τὴν ἀρχὴν ἔ-
λευσις τοῦ νέου αὐτοκράτορος θέλει δυνηθῆ
νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τοιοῦτον φοβερὸν κλύδωνα,
τὴν ἰσονομίαν τῶν ὑπ' αὐτὸν λαῶν τοῦ Μου-
ράτ Β'. ἀνακηρύττοντος καὶ εἰς τὰς εὐχὰς
τοῦ πολιτισμοῦ ἐπακούοντος, ὅπερ εἶναι ἡ
φυσικὴ καὶ μόνη τοῦ ἀνατολικοῦ ζιτημά-
τος λύσις, ἢ ἂν ἡ ἔλευσις τοῦ Νεοτούρκου
Σουλτάνου Μουράτ Β'. εἶναι μόνον ὀνόματος
ἀλλαγὴ, τὴν σύγχισιν μόνον τῶν πραγμά-
των αὐξάνουσα καὶ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὸν
κόσμον ὅλον πρὸς ἔτι μᾶλλον βεβρῶ πεπρα-
μένον ὠθοῦσα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(Ἐταιρίας Βορδεάρου καὶ Σᾶς.)

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ, 13]25 Μαΐου. — Ἡ ἔση-
μερίς ὁ Βορράς (τῶν Βρυξελλῶν) δημο-
σιεύει δὴλώσιν τῶν ἐπαναστατῶν (τῆς Ἐρ-
ζεγοβίνης) δι' ἧς διακηρύττουσιν ὅτι συναί-
νουσιν εἰς τὰς προτάσεις τῶν ἐν Βερολίνῳ
συνδιασκεψέων. Δέχονται τὰς παραχωρη-
θεῖσας ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου μεταρρυθμίσεις,
ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐγγυηθῶσι τὴν ἐκτέ-
λεσιν αὐτῶν αἱ Δυνάμεις.

ΚΩΝΣΤ]ΠΟΛΙΣ, 15]27 Μαΐου. — Ὁρα-
β. καὶ λ. 40 μ. μ. — Τηλεγράφημα τοῦ Ἀρ-
χιστρατήγου ἀρχηγοῦ τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ
στρατοῦ ἀγγέλλει τὴν λήξιν τῆς βουλγαρι-

κῆς ἐπαναστάσεως καὶ τὸ τέλος τῶν στρατιωτικῶν ἐργασιῶν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 29) 17 Μαΐου. — Χθὲς ἀπηγγέθη καταδίκη κατὰ ἑνδεκά άτομων. Ἐκ τούτων δύο μὲν κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον, ὀκτώ εἰς ἰσόβια ἢ πρόσκαιρα δεσφά, καὶ εἰς τριετὴ φυλάκισιν. Σήμερον, δικασθήσονται οἱ ὑποκινήσαντες τὰς γνωστὰς ταραχὰς καὶ τὸν φόνον τῶν προξένων.

Κατὰ τηλεγράφημα. — Οἱ Βούλγαροι εἰς τὸ Ἀθρὰτ-ἀλὰν εἶχον ἀγορεύσει ὄχι μόνον ταγματάρχης καὶ συνταγματάρχης, ἀλλὰ καὶ Βασίλισσαν, ἣν περιήγαγον ἐπιππον καὶ ἀνευφημουμένην ἀπὸ τὸ πιστὸν ὑπὸ τῆς ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς παραδόσεως τῆς πόλεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Βασιλεὺς εὐρίσκεται εἰς ἀνάρρωσιν.

— Εἰς Ἀθήνας ἐλέχθη ὅτι ὁ βασιλεὺς εὐθὺς μετὰ τὴν τελείαν ἀνάρρωσιν αὐτοῦ ἐπανέρχεται ἐνταῦθα. Τὴν εἰδησιν ταύτην μεταδίδομεν ὑπὸ ἐπιφύλαξιν.

— Κατὰ τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας καὶ ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῷ καθολικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ἐτελέσθησαν παρακλήσεις ὑπὲρ ἀναρρώσεως τοῦ Βασιλέως εἰς ἣν πάντες σχεδὸν οἱ ἐν Ἀθήναις καθολικοὶ καὶ πολλὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος παρέστησαν.

— Καὶ εἰς ἄνω Σύρον δὲ ἐτελέσθη ἐν τῷ καθολικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου παρακλήσις ὑπὲρ ἀναρρώσεως τοῦ βασιλέως ἱερουχοῦντος τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σύρου Ἰ' Ἀλθέρτ.

— Τὴν Κυριακὴν ἤρξατο καὶ ἐξακολουθοῦσι μετ' ἐπιτυχίας αἱ παραστάσεις τοῦ εἰς θέσιν Βαπτόρια ἑαρινοῦ θεατροῦ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Φρ. Νάβα.

— Τὴν 14 τοῦ παρόντος μηνὸς ἤτοι τὴν περελθοῦσαν Παρασκευὴν ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐτάφη ἐν Μυρσίνῃ τῆς Συρίας προξενικὸς τῆς Αὐστρίας πρέσβυς Μάρκος Καστραβέλας. Ὁ ἐνταῦθα ἀξιοτίμος τῆς Αὐστρίας πρόξενος κ. Μάρτιρτ ἐκάλεσεν ἐγκαίρως διὰ καταλλήλου προσκλητηρίου τὰς τε ἐνταῦθα δημοσίας τε καὶ δημοτικὰς ἀρχάς, τοὺς προξένους τῶν ξένων δυνάμεων καὶ τοὺς πολίτας εἰς τὴν κηδείαν.

Μετὰ προθυμίας δὲ προσήλθον καὶ συνώδυσαν τὸ λείψανον καὶ παρέμειναν ἐν τῇ νεκρωσίμῳ ἀκολουθίᾳ μετὰ τῶν κ.κ. προξένων οὐ μόνον αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ καὶ ἱκανοὶ τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτῶν οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ὡς καὶ ὁ διευθυντῆς τῆς ἱερατικῆς Σχολῆς κ. Μεθόδιος Παπαναστασιόπουλος, ὅστις ἀντεπροσώπευε τὸν ὀρθόδοξον Ἕλληνα κληρὸν. Ἐν τούτοις μετὰ τὴν ἀκολουθίαν, ἐν πόλει Ἑλληνικῇ ἐνώπιον πληρώματος καθ' ὀλοκληρίαν Ἑλληνοῦ, ἐγενεῖται ὁ δυτικὸς ἐπίσκοπος κ. Ἀλθέρτς, Ἕλληνα καὶ αὐτὸς καὶ ἐν Ἑλλάδι λειτουργῶν ἐξεφώνησεν βραχεῖαν καὶ ἄκαιρον προσλαλίαν, καὶ αὐτὴν ἐν Γαλατιδί φωνῆ, οὐχὶ τὸν νεκρὸν ἢ τὴν τοῦ κόσμου ματαιότητα πραγματευομένην καὶ περὶ τῶν τοῦ κόσμου διδάσκουσάν τι, ἀλλ' ὡς ἀπὸ σκοποῦ, σχεδὸν μόνον εὐχαριστήριον, πρὸς τοὺς κ.κ. προξένους ὡσεὶ μόνον αὐτοὶ παρευρίσκοντο καὶ ἦν κηδείαν ἐτίμων.

Ἀντιθέτως ὅμως πρὸς τὸν Σ. ἐπίσκοπον σκεπτόμενος ὁ ἀληθὲς πεπολιτισμένος καὶ ἀξιοτίμος πρόξενος τῆς Αὐστρίας κ. Μάρτιρτ οὐ μόνον προσηκόντως ἀποταθεὶς πρὸς τοὺς παρευρισκομένους διοικητικούς καὶ δημοτικούς ἀρχοντας βαθεῖαν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἐξέφρασεν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ νεκροῦ, μεταβὰς ἐφ' ἀμάξης εἰς τὴν ἱερατικὴν Σχολὴν, κυχρήσθησε τὸν ἀντιπροσωπεύσαντα τὸν ἀνεξίθρησκον ὀρθόδοξον κληρὸν κ. Μ. Παπαναστασιόπουλον.

— Ὁ δυτικὸς κληρὸς τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ τὴν κηδευσιν τοῦ γάλλου προξένου ἀπῆλθεν ἵνα μὴ συνοδεύσῃ τὴν κηδείαν τοῦ Ἑρρίκου Ἀμποτ ὀρθόδοξου ὄντος. Ὁ Ἕλληνα ὅμως μητροπολίτης καὶ ὅλοις ὁ κληρὸς συνώδυσεν ἀμφοτέρας τὰς κηδείας καθὼς καὶ ὁ ἀρχιερατικὸς.

— Ὁ ὑπὸ τὸ ὄνομα Μουράτ Ε' ἀνακηρυχθεὶς Σουλτάνος ἐγεννήθη τῇ 21) 9 Σεπτεμβρίου 1840' (τῇ 25' Ρετζέπ 1256) εἶναι δὲ υἱὸς τοῦ ἀποθανόντος τῇ 24' Ιουνίου 1861 (14 Ζιλχίτζε 1277) Σουλτάνου Ἀβδουλ Μετζίτ Χάν.

— Τὰ σημερινὰ τηλεγραφήματα Χάβας ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ διπλωματικὸς καὶ οικονομικὸς κόσμος εὐχαρίστως παρεδέχθη τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάρρησιν Μουράτ τοῦ Ε'.

— Τὴν παρ. δευτέραν πρὸ μεσημβρίας ἀφίκετο διὰ Κων. πόλεως εἰς Ἀθήνας ἑκτακτος γραμματοκομιστῆς ἐκ Βιέννης, ὁ κ. Φιλίππιδης, ἀποσταθεὶς εἰς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν παρὰ τοῦ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτοῦ ἡμῶν κ. Υψηλάντου. Ὁ κομισθεὶς φάκελλος, περιέχει ἐγγραφα πολλῆς σπουδαιότητος διὰ τὴν Ἑλλάδα.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν σκέπτεται νὰ ἐπιδιορθώσῃ τὸν ἀτμοδρόμον «Ἑλλάδα», διότι ἐκρίθη ἱκανὸν εἶναι καὶ χρήσιμον, μετὰ μίαν ἐπιδιόρθωσιν, τὸ ἄλλοτε ὠραῖον ἀληθὲς τοῦτο πλοῖον.

— Κατὰ τὴν «Εὐβοίαν» ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει, νὰ ἐφοδιάσῃ ἕκαστον ἀξιωματικὸν δι' ἐνὸς χάρτου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας.

— Κατὰ τὰς ἐκ Τραπεζοῦντος εἰδήσεις τῆς Ἀρμενικῆς ἐφημερίδος «Μασίς» ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐσχματίσθη στίφος Ὀθωμανοπαίδων, οἵτινες, φέροντες λογχοφόρους βράβδους καὶ ὀδηγούμενοι ὑπὸ ἐπίππου ἀρχηγοῦ, δεκαπενταετοῦς περιήγουν, διέρχονται τὴν πόλιν καὶ ἐκφέρουσι προσβολὰς κατὰ τῶν Χριστιανῶν κατοίκων. Συλλαβόντες δὲ ἐσχάτως παιδία τινὰ Ἀρμενίων, εἰδίκασαν ἐν τῷ στρατιωτικῷ αὐτῶν δικαστηρίῳ, καὶ ἐτιμώρησαν διὰ βραδισμῶν.

— Ἡ θέσις τῶν γεωργῶν ἐν τῇ στερεῇ Ἑλλάδι εἶναι ἀπελπιστικὴ. Οἱ ἐπικρατήσαντες πρὸ τινος ἀσυνήθους καύσωνος μεγάλην ἐπήνεγκον τὴν βλάβην εἰς τὰ μόλις πρὸ μικροῦ ἐκ τῆς ἀνομβρίας σωθέντα γεννήματα.

— Κατὰ τὴν «Σπάρτην» πληθὺς ἀμέτρητος καὶ ἀκατονόμαστος ἀκρίδων ἀναγεννηθεισῶν καθ' ὅλην τὴν Λακεδαιμόνα καὶ ἀρξάμενων ἤδη νὰ πετώσιν ἐπαπειλεῖ ἐντελῆ καταστροφὴν παντὸς προϊόντος.

— Ἀπεπειράθη τις κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα», ν' αὐτοκτονήσῃ διὰ πιστολίου. Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλε νὰ σύρῃ τὴν σκανδάλην τοῦ ὄπλου, ἐσκέφθη, ὅτι δὲν ἦτο καλὸν νὰ κτυπηθῇ εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ... ἐκτυπήθη εἰς τὸν πόδα! Τοιοῦτο κεφάλι, ἐπιλέγει ἡ συνάδελφος «Ἐφημερίς»

βεβαίως ἔπρεπε νὰ σωθῆ ἐν τῷ κόσμῳ αὐτῷ.

— Κατὰ δὲ τὴν «Ἰωνίαν» τῆς Σμύρνης ἐν Ἀτδινίῳ ἅπαντα τὰ προϊόντα βαίνουσι κατ' εὐχὴν, ὡς ἐκ τῶν ἐσχάτως ἀφελίμων βροχῶν. Ἡ κριθὴ ὅμως καὶ πρὸ πάντων ὁ σίτος δὲν ἐξησφαλίσθησαν εἰσέτι, πλὴν ἡ ἐσοδία αὐτῶν προμηνύεται ἄφθονος, ὅσα δὲν ἐνθυμοῦνται αὐτὴν πρὸ πολλῶν ἐτῶν.

— Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐκθεσιν τῶν Ὀλυμπίων ἐκ τῶν ἐν Ἐρμούπολει ὑποβαλόντων ἐκθέματα ἐβραβεύθησαν 4.) Διὰ χρυσοῦ μεταλλίου τάξεως οἱ κ. Π. Καλουτᾶς καὶ Υἱοὶ διὰ δέρματα, Ι. Κουρκουτάκης ἐπίσης διὰ δέρματα, Β'. Ν. Σταθόπουλος διὰ περικαλύματα κεφαλῆς (τσεμπέρια), Ἀδελφοὶ Τσιβουράκη δι' ὑποδήματα καὶ Π. Σταματελάκης διὰ λουκούμια.

2) Δι' ἀργυροῦ πρώτης τάξεως οἱ κ. Γεώργιος Λαγουρὸς διὰ δέρματα, βακέτας καὶ σαγρέδες, Ε. Σαλοῦστρος καὶ Ἀδελφοὶ Μαρινάκη διὰ δέρματα, Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοῖα διὰ τὸ ἐργοστάσιον αὐτῆς, Δ. Ρουσάκης διὰ ζώνας μεταξωτὰς ἀνδρῶν, Γ. Παναγάκος διὰ λουκούμια, Νηματοουργεῖον «Ὀρβνοια» διὰ νήματα, καὶ Κ. Μάζης διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ συντεθέντα μουσικὰ τεμάχια.

3) Δι' ἀργυροῦ δευτέρας τάξεως οἱ κ. Ι. Τριανταφυλλάκος διὰ καπνὸν Γένιζε καλλιεργηθέντα ὑπ' αὐτοῦ εἰς Ἰπάτην, Θ. Καλομενόπουλος δι' ἀνδρικά φορέματα, Ν. Φαρμακίδης διὰ τὴν εἰκόνα Ῥήγα τοῦ Φερραίου, Ἰελοουργεῖον «Σιδῶν» διὰ ὑελικά, Π. Σταματελάκης διὰ τὰς ἐκ σακχάρου ὀπώρας, Ι. Κουρκουτάκης διὰ συλλογὴν βυρσοδεψικῶν ὑλῶν, Μ. Κατσιμαντῆς δι' ἐλαιοχρώματα, Σ. Ξόντας διὰ μουσικὰ τεμάχια, Μ. Παλμουτσος δι' οἶνον πνευμα καὶ Γ. Βιτάλης διὰ σύμπλεγμα τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἀντιγόνης.

4) Διὰ χαλκοῦ δὲ οἱ κ. Ι. Τριανταφυλλάκος διὰ τὰς ἐκ κηροῦ λαμπάδας, Δελφίνος Σπινέλος καὶ Ρ. Ρίτσος διὰ μουσικὰ τεμάχια, Μ. Παλμουτσος δι' οἶνον γλυκὺν, Γ. Ν. Βαλμᾶς δι' ἀγγεῖα πῆλινα, Ι. Γ. Προβιλέγιος (Σύριος) δι' οἶνον, καὶ μέλι καὶ Φ. Σαλάχας (Σύριος) διὰ μέλι.

5) Ἐπηνέθησαν δὲ οἱ ἐξῆς κ. Ἄν. Διδαχόπουλος διὰ φανὸν πλοίου, Α. Βλαχάκης διὰ φωτογραφίας, Μ. Κατσιμαντῆς διὰ σιδηροῦς κάδους, Ε. Σταματελάκη διὰ κομφέτα, Γ. Βαλμᾶς διὰ λευκὴν ἀργίλλον καὶ Ι. Κουρκουτάκης δι' ὀστεόκολλαν καὶ δερματόκολλαν.

Ἦτοι ἔλαβεν ἡ Ἐρμούπολις μετάλλια Χρυσᾶ μὲν Β'. τάξεως 5 ἐκ τῶν διανεμ. 34 Ἀργυρᾶ Α'. » 8 » 103 » Β'. » 40 » 205 Χαλκᾶ » 7 » 286 καὶ ἐπαίνους » 6 » 285

Χάριν δὲ περιεργείας καταχωρίζομεν τὰς ἐξῆς περὶ τῶν προγενεστέρων Ὀλυμπιακῶν ἐκθέσεων στατιστικὰς πληροφορίας.

Τῷ μὲν 1859 ἡ Ἐρμούπολις ἔλαβε, Χρυσᾶ μὲν Α'. τάξεως 4 ἐκ τῶν διανεμ. 4 » Β'. τάξεως 4 » 7 Ἀργυρᾶ Α'. » 4 » 43 » Β'. » 3 » 97 Χαλκᾶ » 20 » 273 καὶ Ἐπαίνους » 17 » 274

τῷ δὲ 1870 ἔλαβε, χρυσᾶ μὲν Α'. τάξεως 4 ἐκ τῶν διανεμ. 12 » Β'. » 1 » 12

Ἀργυρᾶ » Α'.	» 5	» 85
» » Β'.	» 8	» 135
Χαλκᾶ »	» 28	» 352 καὶ
Ἐπαίνους»	» 47	» 311

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—ο—

Βουλγαρία— Εἰς τὴν «Πολιτικὴν ἀνταπόκρισιν» τῆς Βιέννης γράφουσιν ἐκ Φιλιππουπόλεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 11 Μαΐου τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐπανάστασις μαίνεται παρ' αὐτὰ ἡμῶν τὰ τεῖχη ἐν Τατάρ-Παζαρτζικ καὶ Σλατίτσα. Τὰ τουρκικὰ δελτία διασαλπίζουν νίκας. Ἄλλὰ, κατ' ἰδιωτικὰς ἐπιστολάς, οἱ Τούρκοι ὑπέστησαν τῆ 6 καὶ 8 Μαΐου ἐν Τατάρ-Παζαρτζικ σπουδαίας ἤττας. Ὅτι ἡ θέσις τῶν πραγμάτων εἶναι δεινὴ ἀποδεικνύει ἡ σπουδῆ, μεθ' ἧς ἀποστέλλεται ἐκ πάντων τῶν φρουρίων τὸ μέγιστον μέρος τῶν στρατευμάτων εἰς τὸ θέατρον τῆς ἐπαναστάσεως. Καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ παρὰ τὴν Νίσσαν ἐπιτηρητικοῦ στρατοπέδου ἀπεσπᾶσθησαν τρία συντάγματα, καίτοι κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ταύτην ἡ θέσις τῶν πραγμάτων ἐν Σερβίᾳ εἶναι λίαν ἀκροσφαλῆς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλγάρων ἐπαναστατῶν δυσκόλως δύναται νὰ ὀρισθῆ. Πιθανὸν εἶναι ὅτι ἀνέρχονται εἰς 6—8000. Ἐκαστος αὐτῶν φέρει ἐν καλὸν ὄπλον, ἑκατὸν τοῦλάχιστον φυσικία, μακρὰν μάχαιραν, πιστόλιον καὶ σπάθην. Τὸ κίνημα διευθύνει δ' ἀπὸ τοῦ 1867 γνωστὸς Χατζῆ-Δημήτριος.

Bosnia— Ἐν Βοσνίᾳ γίνονται καθ' ἐκάστην συμπλοκαί, μὴ ἔχουσαι μὲν οἶαν αἰ ἐν Ἐρζεγοβίῃ μάχαι σπουδαιότητα, ἐπασχολοῦσαι ὅμως οὐχ ἤττον καὶ κουράζουσαι τὰ τουρκικὰ στρατεύματα. Τῆ 5 Μαΐου οἱ ὑπὸ τὸν ἡγούμενον Χατζῆν ἐπαναστάται ἠγωνίσθησαν παρὰ τὸ Μόσταντς. Μετὰ ἑξάωρον μάχην οἱ Τούρκοι ἀπώλεσαν περὶ τοὺς 60 ἄνδρας, ὑπεχώρησαν. Ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν ἐφρονέθησαν 42. Τὸ αὐτὸ σῶμα ἐπολέμησε τὴν ἐπαύριον παρὰ τὸ Ποδζοβίτσι, ἔνθα ἐπίσης ὑπεχώρησαν οἱ Ὀθωμανοὶ ἑφεδροί. Σπουδαιότερα μάχη ὑπῆρξεν ἡ παρὰ τὸ Σουδύμπολι. Ὁ ὀπλαρχηγὸς Πέτρος Τσίρκοβιτς, ἐνῶ ἐπυρπόλει τουρκικὸν τι χωρίον, προσεβλήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἡ μάχη διήρκεσεν ἀπὸ πρωῆς ἄχρι νυκτός· κύριοι δὲ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἔμειναν οἱ ἐπαναστάται. Οἱ μὲν Τούρκοι ἀπώλεσαν 700 νεκροὺς καὶ τραυματίας, οἱ δὲ ἐπαναστάται 240 ἄνδρας. Εἰς Ἐρζεβοβίτς δ' Ἰσλιμ πασσᾶς μετὰ τριῶν ταγμάτων συνεπλάκη μετὰ πολυαριθμὸν στίφους ἐπαναστατῶν. Οἱ Ὀθωμανοὶ ἀπώλεσαν 200 νεκροὺς, ἐν οἷς δύο γιλιάρχους, οἱ δὲ ἐπαναστάται 146 ἄνδρας. Εἰς τὴν Ὀττοκαν ἤρξατο τῆ 7 Μαΐου μάχη, ἧς ἀγνοεῖται ἐτι ἡ ἔκβασις.—Κρίνομεν περιττὸν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὰς λεπτομερείας ταύτας ἠρύσθημεν ἐκ σλαβικῶν δελτίων.

Κατὰ τὰ σλαβικὰ φύλλα, ὁ ὀπλαρχηγὸς Γόλουπ μετὰ πεντακισχιλίων ἀνδρῶν καὶ πολλῶν τηλεβόλων πολιορκεῖ τὸ Γράχοβον. **Ἐρζεβοβίτσια**— Οἱ 120 Ἐρζεβοβίνοι ἐπαναστάται, οἵτινες, διαβάντες τὰ σύνορα τῆς Δαλματίας, εἶχον συλληφθῆ ὑπὸ τῶν αὐστριακῶν ἀρχῶν καὶ ἐκρατοῦντο ἐν τῇ νήσῳ Κούρζολα, κατῳρίωσαν νὰ δραπε-

τεύσωσι καὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, ἔνθα ἀπετέλεσαν ἴδιον στίφος.

Σερβία— Τὴν ἀνωτάτην ἀρχηγίαν τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ ἀνέλαβεν ὁ πρόην Ῥώσος στρατηγὸς Τσερνάγεφ, διαπρέψας ἐν Καυκάσῳ καὶ φημιζόμενος ὡς ἄξιος ἐφ' ἀμιλλοῦ τοῦ Γαριβάλδη περὶ τὸν ἀρεινὸν πόλεμον. Ὁ διορισμὸς οὗτος ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὰ Ῥωσοφοβίαν πάσχοντα φύλλα τῆς Βιέννης νὰ καταμειφθῶσιν αὐτῆς τῆς Ῥωσικῆς διπροσωπίας.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

πρὸς τὸν κ. συντάκτην τοῦ «Ἡλίου»

Καταχωρίσατε παρακαλῶ εἰς τὸ φύλλον σας τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἅτινα μεγάλως ἐνδιαφέρουσι τὴν κοινωνίαν Τήνου, ἡ ὁποία ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ τῆ ἐπικαθῆσθαι ὑπ' ἀλλήλους ἀσυστόλως ὑβρίζων αὐτὴν δημοσία καὶ μάλιστα ἐν πλήρει συνεδριάσει τοῦ πλημμελειοδικείου Σύρου. Ὁ τοιοῦτος εἶναι ὁ εἰρηνοδίκης Τήνου Βαφίνας, ὅστις ἐξεταζόμενος μάρτυς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἀστυνόμου Ι. Λεβαντῆ μετὰ τοῦ υἱοῦ του ἀπεκάλεσε μετὰ παραδειγματικοῦ θράσους ἐν γένει τοὺς κατοίκους Τήνου ἄγρια θηρία. Ἡ τοιαύτη ἔκφρασις κ. Συντάκτη, τοῦ ἀτασθάλου τούτου λειτουργοῦ τῆς θέμιδος μοι προὔξεν ἄλγεινοτάτην ἐντίπωσιν καὶ φρικωδῶς με ἐξέπληξε, καθ' ὃ Τήνιον, καὶ ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν γενέτειρά μου, ἦτις κακῆ μοῖρα ἀνέχεται ὑβριζομένη ὑπὸ τοιοῦτου ὄντος, ὅπερ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὄφειλε ν' ἀποπέμψῃ.

Καὶ πῶς, περίπτυστε Βαφίνα, ὑποφέρεις νὰ ζῆς μετὰ τῶν θηρίων, τὰ ὁποῖα ὡς τοιαῦτα δυνατὸν νὰ βλάψωσι τὴν πολυτιμὸν σου υγείαν; Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Σ. Κυβερνήσεως περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τὸ καθήκον του λίαν μεροληπτικῶς καὶ σκανδαλωδῶς, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῖου οὐδόλως ἀπίθανον νὰ γεννηθῶσι σπουδαία χάσματα εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς Τήνου, προσέτι δὲ τοιοῦτοτρόπως ἐξακολουθῶν ὑβρίζων καὶ διασύρων τὴν ὑπόληψιν δλοκλήρου ἐπαρχίας, ἡ ὁποία ἔχει τὸ θάρρος νὰ καυχᾶται ὅτι οὐδόλως μειονεκτεῖ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ὡς πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῆς, μάρτυς δὲ ἀψευδῆς περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γραφομένων μου εἶναι τὸ σύνολον τοῦ ἑλληνισμοῦ, μολοντί ὄφειλον νὰ περιφρονῆσω διὰ τῆς σιωπῆς μου τὸ θρασύ τοῦτο ἄν, τὸ ὁποῖον οὐδὲ λόγου οὐδὲ προσοχῆς παρὰ τῶν εὐφρονούντων ἄξιον θεωρεῖται. Κ. Σ.

Σ. Σ. Η. Τὴν ἀνωτέρω διατριβὴν καταχωρίζομεν ὑπ' ἐξουσίαν τοῦ γράψαντος.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

—ο—

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ.

Ἀπόκρυφα τῆς Αὐλῆς τοῦ Λονδίνου ὑπὸ ὑπὸ Reynald' μετὰφρασις Γ. Α. Λαμπίση· τόμος 5'. καὶ Ζ. ἐν Ἀθήναις. τιμῶνται ἀνά δρ. 2, 50.

Ὁ Ζωολογικὸς κῆπος τῶν πᾶδων ὑπὸ Π. Ψαρά καθηγητοῦ μετὰ 90 περίπου εἰκόνων χρωματιστῶν, ἐν Λονδίνο 1876. τιμᾶται δρ. 6.

Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδου. Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς. Ἰδιαιτέραι βιογραφικαὶ σημειώσεις· ἐν Ἀθήναις 1876, τιμᾶται δρ. 1, 50.

Ἐσπέρα ἐθνικῶν ποιήσεων συλλογὴ ἐνάτη ὑπὸ Π. Σ. Συνοδινού, Ἀθήνησιν 1876. τιμᾶται δρ. 2.

Ἀπολογία τοῦ πρόην ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ Βασιλείου Κ. Νικολοπούλου ἐπὶ τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, ἐν Ἀθήναις 1876.

Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω βιβλία εὕρισκονται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ι. Κ. Χούμη.

ΓΑΝΤΙΑ.

Ἐκ δέρματος Σουηδίας (Peau Suède) πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.

ΠΙΣΤΟΛΙΑ

κοινὰ, βελονωτὰ, ὡς καὶ τοῦ συστήματος Le fauché, μετὰ τῶν σφαιρῶν καὶ γομώσεων αὐτῶν πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ εἰς συμφερούσας τιμὰς.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

νέον συνέστησεν ὁ κ. Α. ΓΑΡΟΥΦΑΛΟΣ παρὰ τὸ ταχυδρομεῖον.

Ἐν αὐτῷ πωλεῖται **ΖΥΘΟΣ ΑΘΗΝΩΝ** ὡς καὶ **ΒΙΕΝΗΣ** καθὼς καὶ **ΚΡΥΑ ΦΑΓΗΤΑ**.

ΣΑΠΩΝ ΕΝΤΟΠΙΟΣ

εὕρισκεται εἰς τὸ κάτωθεν τοῦ ξενοδοχείου τῆς Κύθνου ὑποκατάστημα τοῦ ἐνταῦθα

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΕΙΟΥ

καὶ πωλεῖται

ὁ Α' μὲν ποιότητος 46 δρ. τὸ καντάρι καὶ ὁ Β' » 42 » »

Συνιστῶμεν τὸν ἀνωτέρω σάπωνα εἰς τοὺς συμπολίτας μας βέβαιοι ὅτι θέλουσιν εὐχαριστηθῆ διότι εἶναι κατεσκευασμένος ἐκ καθαροῦ ἐλαίου καὶ οὐχὶ ἐκ διαφόρων λιπῶν ὡς ὁ τῆς Ἑπτανήσου.

ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ἀνδρῶν καὶ παίδων διαφόρων ποιότητων ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης ὁ γνωστὸς ἐμπορορράπτης κ. Ν. Βαρθαλίτης καὶ πωλεῖ εἰς εὐθνητοτάτην τιμὴν.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΜΠΑΝΗ.